

Nytt fra Vesterlen Speidermuseum

14. årgang - 2024

ORGAN FOR MUSEUMSVENNENE

NR. 1

Kjære speidere

Verdenstenkedagen 22. februar markeres av speidere over hele verden for å feire internasjonalt fellesskap og for å gjøre en positiv forskjell for oss selv og andre.

I tillegg har verdenstenkedagen hvert år et eget tema og aktiviteter som vi gir ekstra oppmerksomhet til. I år er temaet *Our World, Our Thriving Future* – som vi kan oversette det med “Vår verden, vår blomstrende fremtid”. Temaet og aktivitetene i år skal ta deg med på en reise for å utforske viktige globale spørsmål knyttet til miljø, bærekraft, likestilling, fred og fattigdom.

Alt dette hører vi ofte om i nyhetene, på skolen, på TV og i speideren. En viktig del av speideren er nettopp samfunnsengasjement. Vi ønsker å engasjere oss i samfunnet vårt og delta aktivt for å påvirke lokalsamfunnet og det globale samfunnet. Noen ganger kan det likevel føles litt håpløst. Betyr det egentlig noe at vi snakker om viktige temaer og gjør aktiviteter og tiltak for miljøet, likestilling, fred og fattigdom?

Ja, det gjør det! Husk at du som er speider er en del av et stort fellesskap med mange millioner medlemmer. På tenkedagen samles vi rundt de samme verdiene og temaene for å gjøre en forskjell, ikke bare da, men også etterpå.

Det er ikke sikkert at én speider sine små handlinger merkes så godt i den store sammenhengen, men de små handlingene kan sammen gjøre en kjempestor forskjell i det globale fellesskapet av speidere. Hvis én ekstra speider blir med på Speideraksjonen eller på Globalaksjonen, betyr det at vi kan hjelpe enda flere! Hvis 10 000 personer dropper å kjøpe én plastpose i butikken, er det 10 000 plastposer spart. Sammen gjør vi verden bedre og fremtiden lysere, og kanskje kan våre handlinger inspirere andre til å gjøre det samme?

Gledelig verdenstenkedag!

Speiderhilsen

Thor Andreas Moe Slinning

Landssjef, KFUK-KFUM-speiderne

Peer-Johan Ødegaard

Speidersjef, Norges speiderforbund

Museets vennegruppe

I løpet av 2023 har vi mistet to venner.

Anne Lise Olaussen døde 29.07.23 og Aase Gunvor Rolandsen den 17.12.23.

Begge har vært med helt fra starten og gjort en stor innsats for museet.

Mange av museets venner var tilstede ved gravferdene og

VI LYSER FRED OVER DERES MINNE.

Besøk av «En gang-alltid» på speidermuseet.

KFUK-speidernes eldre garde møttes på museet 4.mars.

Temaet var todelt.

Først fikk vi høre om sommerens kretsleir av viseleirsjef Kari Motland. Hun startet med å spørre: E du me? Vi svarte unisont ja uten helt å vite hva vi skulle være med på, men vi visste det handlet om leir.

Hun viste aller først en film om leir slik den er nå. Det var gjenkjennelig og skapte mye smil og kommentarer.

Kari tok oss med inn i tankene rundt årets kretsleir som går av stabelen i august.

Vi fikk et innblikk i dagene på leiren, og det var stort sett som i vår leirtid. Aktiviteter, mat og haik og gudstjeneste.

Det blir ingen spesifikk besøksdag, men vi ble anbefalt å komme på fredagen. Da blir det gudstjeneste og biskopen kommer.

Kari kunne også fortelle litt om maten. Det hørtes ut som det vi kjenner fra leir, men det ble bemerket at de hadde droppet fiskekakene!

All leirinformatjonen fikk virkelig praten til å gå rundt bordene med ca. 15 svært erfarne leirdamer. Det ble mye mimring og latter.

Når jeg kom med spørsmål om de kunne notere kretsleirer de husket og finne spesielt leirmerker osv. å gi til museet, viste det seg at en god del av damene hadde slike ting hjemme.

Den andre delen var omvisning på museet. Da ble det mye «se den sitteputen», «husker du den lyseblå bøttehatten»

Det ble også tid til mat, kaffe og utlodning. Det kom inn 650,- kr til speidermuseet.

Ingri Høiland åpnet og avsluttet med noen ord fra Pus Brodal. Til avslutning sang vi speiderbønnen.

Åse Wathne

Internasjonalt

Baden Powell var samlende også internasjonalt. Han begynte å reise rundt om i verden og ble på den måten det internasjonale bindeledd. Han besøkte Norge flere ganger de første årene og hadde møte med ledere i Kristiania der han framhevet betydningen av at det internasjonale speidermerket – liljen – ble brukt som bindeledd mellom speidere over hele jorden. Det har vært spekulert i om liljen – foruten at den symboliserer jomfru Maria og hennes renhet og finnes på gamle kart pekende mot nord, også ble valgt som en gunstbevisning til Frankrike. Frankrike hadde tidligere hatt liljen (fleur de lis) som sitt symbol. Frankrike var det nærmeste utland for engelskmennene. BP brukte også en lilje som merke på sine militære speidere, dog noe annerledes utformet. Imidlertid kan man også spekulere på om kløveret (trefoil) ble valgt for jentespeiderne for å blidgjøre irene som da var i strid mot England som sin selvstendighet.

Direkte internasjonal kontakt speidere imellom fant tidlig sted. I 1912 inviterte de svenske speiderne til internasjonal leir i forbindelse med De olympiske leker i Stockholm. De skulle dyrke sitt eget speiderliv, samt bistå ved de olympiske arrangementer. Det var 75 norske deltagere. Tross datidens mindre internasjonale reisevirksomhet, var det mange speideravdelinger som besøkte speiderbrødre i andre land. Seks engelske speidere var på besøk hos 1. Kristiania i 1913 og svenske speidere besøkte Bergen. Det var norske deltagere på en stor leir ved Birmingham. Første verdenskrig stanset imidlertid nesten helt den internasjonale virksomheten. Speiderne i de krigførende nasjonene gjorde, hver i sine land, sivile hjelpetjenester, slik vi i dag kjenner fra sivilforsvaret.

St.Georgsdagen

Det var forslag fra England om at 23. april skulle være Speidernes dag. Baden-Powell har skrevet: «Vi håper ved å fastsette denne felles dag å gi alle speidere bevisstheten om at de tilhører et stort broderskap spent ut over hele verden».

Vi vet at guttespeiderne i Norge har markert St. Georgsdag i mange år, men etter hvert har det blitt mindre markeringer. Kan informere at i Sola opprettholdes markeringen med løyper for alle aldre, premiering og løftefornying.

Gilwell Park

I 1918, da første verdens krig var slutt, ga B-P uttrykk for ønsket om å etablere en treningsskole for ledere og å skaffe et leirsted for speidere fra Øst-London. En velstående skotsk forretningsmann hadde lovet å betale hvis de fant noe passende. Det gjorde de i 1919 i Gilwell Park, en eiendom i utkanten av London på 222 mål. Her ble det opprettet et treningssenter og allerede i 1919 ble det første Wood Badge kurset holdt. B-P bodde aldri i Gilwell Park, men stedet betydde etter hvert så mye for han at da han i 1929 ble adlet, som en honnør for sin innsats, valgte han tittelen *Lord Baden-Powell of Gilwell*. Det er også mange norske som har tatt sin gilwell godkjenning her i Gilwell Park. Mange norske speidere har besøkt senteret.

Verdensjamboreer

Så snart 1. verdenskrig var over, ønsket B-P å bevise at unge mennesker fra mange nasjoner kunne komme sammen og dele interesser og idealer. Like etter krigens slutt, skrev han følgende om å arrangere en internasjonal tilstelning:

2For å gjøre våre idealer og metoder kjent vidt om i utlandet, for å fremme brorskapsånden i den oppvoksende generasjon ut over verden og derved den glød som er nødvendig for å gi Nasjonenes

Forbund en levende kraft; for på en praktisk måte å innprente grunnlaget for godt og lykkelig borgerskap».

Året 1920 ble skjellsettende. B-P organiserte en stor, internasjonal leir ved Olympic Hall i London. Han kalte det «Jambo-ree» som står for «larmende feiring», utviklet fra swahiliordet «jambo» som egentlig betyr «hallo og velkommen». I sin månedlige spalte i Headquarters Gazette skrev han: «Det er for å markere freden, hylle de falne speidere i verdenskrigen og å innlede en periode med arbeid for bedre forhold mellom mennesker rundt i verden. Det ville være mangelfullt hvis vi ikke inviterte våre speiderbrødre fra utlandet. Ikke bare de som er våre nære allierte, men de som holdt seg nøytrale og til og med de som var våre fiender, hvor de finnes.

Invitasjonen ble mottatt med begeistring og speidere fra 34 land var samlet. 50 gutter deltok fra Norge. De ga B-P et norsk flagg. I løpet av uken ble det klart at ette ikke bare vare en samling, men en stor anerkjennelse av speidersakens betydning i verden. Den siste kvelden, 7. august, ble B-P utropt til Chief Scout of the World (verdensspeidersjef). Den største noensinne ble holdt i Arrowe Park i England i 1929 med 50000 speidere. Hvert 4 år arrangeres det jamboree, den siste i 2023 i Sør-Korea og den neste blir i Polen.

Freds-jamboree i Frankrike 1947

Arvid Hempel fra Herøya speidergruppe forteller at det var ca 150 norske speidere og bare en fra hans gruppe fikk reise. Han var i patrulje med åtte speidere fra Telemark.

De dro med Peter Wessel fra Larvik og videre med tog fra Fredrikshavn til tyskegrensen der vi overnattet. Vi fikk frokost neste dag med brunt, surt dansk brød. Arvid var ikke begeistret for brødet og laget derfor en liten matpakke. Tog videre gjennom Tyskland, Holland og Belgia der de fikk se på nært hold krigens ødeleggelser. Mange mennesker bodde fortsatt i ruinhauger og gamle damer gikk langs jernbanelinjen og plukket kull som falt fra lokomotivene.

Det var bygget en ganske stor jernbanestasjon forleiren med ca 20 spor. Dit kom vi ganske sent på kvelden og ble vist til vårt leiområde. De norske troppene var spredt på forskjellige steder i leiren. Vi slo opp våre enkle 4-manns telt og gledet oss til maten vi var lovet. Hver speider fikk utlevert en pakke søt kjeks og en boks sardiner. I tillegg fikk hvert telt en literboks hermetikk. Noen var heldige og fikk kjøttboller, men vårt telt fikk en boks syltetøy og var ganske skuffet.

Underoppholdet i leiren spiste hver patrulje for seg. Middag laget vi på eget ildsted og mat fikk vi utlevert. Dagen etter tok vi en befaring på leiområdet – totalt var det 25000 speidere på et stort område med skog og busker. En trikk gikk gjennom leiområdet som folk kunne hoppe av og på. En dag var de på sightseeing i Paris og var oppe i Eiffeltårnet. Ellers husker han at den norske kontingenten hadde leirbålinnslag om hvordan sette opp 4 telt på under ett minutt og han fikk smake fersken for første gang i sitt liv.

På slutten av leiren var det mange av de norske som fikk dysenteri. Det fikk Arvid også, men ikke før han var på båten hjem fra Fredrikshavn. Det var som et eventyr for en 16 åring å reise til utlandet i 1940-årene.

Jentene ville også være med....

De første speiderjentene ble «oppdaget» under den første store paraden ved Crystal Palace i 1909. Det viste seg at flere tusen hadde meldt seg inn i speiderforbundet. Baden-Powell forsto at jentene var kommet for å bli og måtte tas alvorlig. Også blant jentene spredte ideen seg fort rundt i verden.

Canada og Sør-Afrika var blant de første med egne jentetropper. I Norge ble den første troppen startet i Sandefjord i 1912 etter at noen jenter hadde vært med hos guttene allerede fra 1910.

Før første verdenskrig hadde det vært forbindelse mellom speiderpiker i forskjellige land. Aktiviteten ble brått avbrutt av krigen, men så fort den var slutt i 1918, strømmet brevene til dt engelske forbundets hovedkontor i London. Brevene beskrev arbeidet og ba om veiledning. Uten å ane noe om utviklingen senere, samlet Lady Baden-Powell en krets av ledere som påtok seg å samle opplysninger om det eksisterende speiderpikearbeidet. Representanten fra KFUK, som allerede hadde en verdensomspennende organisasjon, var en viktig person i denne komiteen. De var i kontakt med ca 20 forskjellige land. Med dette som utgangspunkt, ble det dannet et internasjonalt råd som møttes første gang i 1919. Snart sendte de ut en innbydelse til samtlige speiderland om å sende en eller to ledere til en konferanse i Oxford i 1920. Slik begynte verdenskonferansene.

Tenkedag

På verdenskonferansen i USA i 1926 ble det foreslått at det skulle velges en dag der «alle speiderpiker tenker på hverandre, med ønske om at vårt speiderarbeid må fremmes og lykkes, så vi kannå det store mål å bli venner, og krig vil bli en umulighet». Forslaget ble vedtatt med akklamasjon, men det var ikke så lett å finne en dag. 22. februar, Lord og Lady Baden-Powells felles fødselsdag ble til slutt valgt. Den første Tenkedagen i 1927 var Lord Baden-Powells 70 års dag.

Kandersteg

Etter den første verdensjamboreen i 1920, uttrykte B-P ønske om et sted hvor speidere fra hele verden kunne samles til permanente mini-jamboreer. I 1921 kom den sveitsiske speidersjefen over et ubebodd hus i landsbyen Kandersteg, 5 km sør for Bern. Dette hadde opprinnelig vært en bolig for anleggsarbeidere ved jernbanen. Han inviterte B-P over og i februar 1923 ble «Scouts International Home Association» stiftet og 12.04.23 ble hus og eiendom kjøpt for sveitsiske franc 15100. Verdenskontoret samt prinsen av Nederland og prinsen av Wales var blant bidragsyterne. Kandersteg eies av WOSM. Staben består av frivillige medlemmer fra hele verden som arbeider der for kortere eller lengre perioder. Stedet har ca 10000 besøkende hver år og her kan speiderne være med på fra fjellturer til nettsurfing. Mange norske speidere har besøkt Kandersteg opp gjennom årene.

Historiene er hentet fra Norsk Speidermuseum.

Besøk av 22 småspeidere og 5 ledere fra 1. Sandnes

Innbydelse til

samling på speidermuseet

Adresse: Våganessvingen 5B, 4052 Røyneberg

Onsdag 24. april -24 kl. 1900

Guidet omvisning

**Speiderfilateli i Rogaland v/Hallvard Slettebø
(tidligere speidere i Egersund 1.)
viser bilder og forteller historier**

Quiz - utlodning og selvfølgelig kaffedrøs

Kom og bli bedre kjent med speiderhistorien!

Gratis entrè

Påmelding til museet@vesterlen.no

Etterlysning

Museet mangler metall-/beltemerker fra kretsleirene Vesterlen 1983 i Suldal og 1995 på Fureneset. Ring eller send oss en melding hvis du har et eller begge som du kan avse.

Vi etterlyser også metallmerker fra NSPF sine leirer i 1932 Fjermestad, 1936 Nedstrand og 1974 Stavtjørn.

Vi blir veldig glad om vi får komplettert disse!! 😊

Hvilke tilbud har museet til speiderne?

Vi har flere alternativ når gruppen har bestemt å komme på besøk:

1. Jubileumsmerket (10 år) der speiderne får omvisning og historie pluss spørsmål som skal besvares. Vi har flere merker igjen (pga pandemien).
2. Wilhelm Retz-merket. Speiderne får speiderhistorie pluss mye om Retz etterfulgt av spørsmål som må besvares.
3. Speiderhatten. Her skal speiderne gjennomføre en forhåndsoppgave som går på gruppe, de får omvisning, historie og spørsmål.
4. Omvisning med historie (merke)

Vi håper mange vil besøke oss. Speidere kan komme flere ganger og ta flere merker.

Vi er alltid glad for å se dere og formidle litt av vår kunnskap.

Speider Ola

Mel.: Hutututulei (av Prøysen)

Da Ola var blitt elleve, så tenkte han som så:

Det skulle være moro å få et tørkle på.

Han meldte seg i troppen og det ble liv og sprell,

han skulle knyte båtsmann, men fikk det ikke tell.

Å hei og hipp hurra og tralalala, vi synger alle sammen så går det riktig bra.

Han lærte lov og løfte og mange andre ting,

med Rutebok for Norge han kjørte rundt i ring.

Han brukte åtte dager fra Moss til Sandefjord,

da lo de andre gutta, og tralla fint i kor:

Å hei og....

Men øvelse gjør mester, som alle kan forstå,

og Ola han fikk skjorte med speiderlilje på.

Han spjelker bein og armer, og viser hva han kan,

til pasienten stønner og skriker etter «vann»!

Å hei og...

Når troppen skal på turer, da er han alltid med,
Og sekken til han Ola, der er et syn å se.
«Men det som sto på lista, da jeg dro hjemmefra?»
spør Ola høyst forundret, «hvor er nå det blitt a'?»
Å hei og...

«Her skal bli andre boller», sa Ola til seg selv,
og rørte rundt i deigen til det ble sent på kveld,
så tvinna han på pinne og fyrte riktig flott,
det smakte svidde såler, «men jammen var det godt.»
Å hei og...

Men nå er Ola gammel, du store slette tid,
og den må tidlig krøkes som ordentlig krok skal bli,
men aldri tror jeg Ola vil glemme noen gang,
å synge denne strofen, som var patruljens sang:
Å hei og...

Bruk speiderdrakten mer!

En speider skal bruke speiderdrakten ved enhver anledning hvor han skal opptre som speider, f.eks. på patruljemøter, troppsmøter, turer, osv. En skal derfor ikke bare bruke drakten 17. mai og lignende anledninger.

«Speiderdrakt» er en ting som på de forskjellige steder blir oppfattet på mange måter. Her hvor jeg bor får en se mange eksempler på det. Speiderne møter opp i en skjorte som kanskje er hjemmelaget og i lange «Olabukser» selv på en dg som 17. mai – Hvordan er det da på patruljemøtene når de møter på denne måten i et 17. mai tog?

En ting som speiderstrømper og korte buker er ukjente plagg for de fleste speidere her. En får ofte høre at det er for kaldt å gå i korte bukser om høsten og våren. De blir bare brukt midt på sommeren, rundt juni, juli og knapt nok det. Man får ikke så sjelden se at ungdom går i lange bukser midt på sommeren. Jeg for min del har gått i korte bukser siden april og gjør det fremdeles. Jeg har da oppholdt meg i Nord-Norge i to måneder hvor det var den kaldeste sommeren siden 1892. Her er det

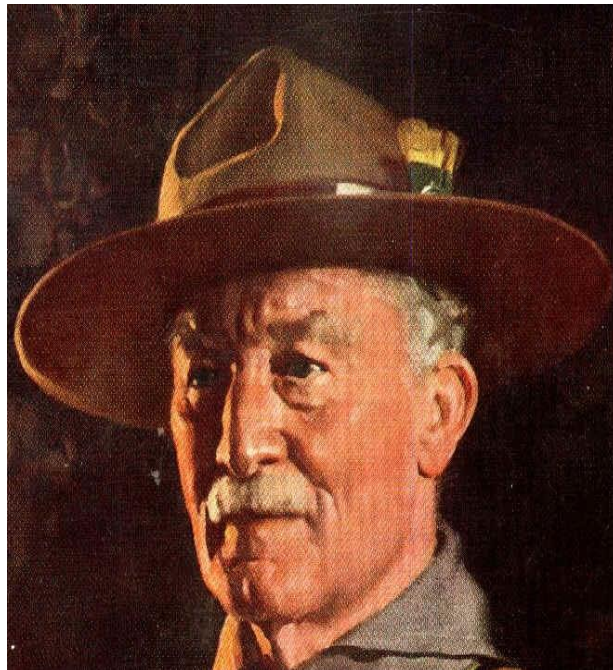
mange som mener at når de er ferdig med folkeskolen, så er de «for voksne» til å gå i korte bukser. Her var det bare 3-4 stykker som våget seg i korte bukser på den høyere skolen. Jeg mener at et stort bedre plagg enn korte bukser i regnvær fins ikke. En slipper da et vått og klisset plagg over knærne som hindrer bevegelsesfriheten for bena slik tilfelle er når en bruker nikkere og lange bukser.

Nå mener jeg ikke at man skal gå i korte bukser bestandig. En må først og fremst tenke på helsa. Det er jo ikke alle som er like sterke og herdet og kan stå imot vær og vind. Men jeg syns at i mai, juni, juli og august bør de fleste kunne gå i korte bukser.

Jeg mener også at en bør bruke speiderdrakten mest mulig ellers, f.eks. på skolen. På den måten blir det jo også drevet en slags reklame for speidersaken. Nå er også speiderdrakten i seg selv et uhyre praktisk antrekk. Den er like praktisk på skolen som ute i naturen. Speiderdrakten er billig og meget slitesterk. Så hvorfor ikke kjøpe sine klær i Speidersport hvor en får utstyr for all slags bruk.

Det med hatt eller lue er stort sett en smaksak. Jeg for min del mener at hatten er det mest praktiske i sommerhalvåret.

Olav Starheim, patruljefører 2. Molde (fra 1955)

Speidergeneralen er død

Nairobi, Syd-Afrika, 8. januar

(Reuter.) Lederen og stifteren av speiderbevegelsen, Lord Baden-Powell, er avgått ved døden, 83 år gammel.

Det er et liv fylt av store og spennende begivenheter som er slutt ved Lord Baden-Powells død.

Han var født i 1857 i London. I 1876 gikk han inn i det 13. husar-regiment og tjenestegjorde ved dette i India, Afghanistan og Syd-Afrika. I 1895 blev han utnevnt til leder av opbudet av innfødte i Ashanti og i Matabelekrigen i 1896-97 var han stabschef ved hovedkvarteret.

Det var imidlertid som Mafekings forsvarer at han først vant verdensberømmelse. Han var da forresten kjent over hele Syd-Afrika på grunn av sine dristige speidertokter. Han kjente de innfødte og deres krigsmetoder som få. Mange og spennende er de opplevelser han hadde i denne tid i Syd-Afrika. Gang på gang var han i livsfare, men ved åndsnærværelse og mot reddet han sig. En gang kom en flokk matabelekrigere gående mot han. De var like ved ham da han opdaget dem i den tette urskog. Han stod da under et tre og blev stående helt urørlig. Han visste nemlig at den minste bevegelse vilde røbe ham, men stod han helt stille hadde han en chance. Det gikk godt. De innfødte passerte like forbi ham, men de så ham ikke. Hadde de fått øie på ham, hadde det været den visse død.

Da boerkrigen brøt ut i 1988 fikk Baden-Powell i oppdrag å forsvare Mafeking. Denne lille by ligger like ved Transvaals grense. Til forsvaret hadde Baden-Powell ingen soldater av den regulære armè. Hans styrke bestod av 500 mann av det sydafrikanske milits, samt frivillige av byens befolkning. Til sammen disponerte han omkring 1200 mann. Av artilleri hadde han fire feltkanoner og seks maskinkanoner. Dette skyts var i dårlig stand og reservedeler eiet han ikke. Med denne styrke utholdt han en beleiring som varte i 217 dager, da undsetningen endelig kom og befriet byen. Boerstyrken som hadde innesluttet byen hadde variert mellom 3000 og 8000 med artilleri.

Etter Mafekings befrielse blev Baden-Powell utnevnt til general.

For blant annet å opprettholde meldingstjenesten og postforbindelsen under beleiringen blev der opprettet et guttekorps som gjorde udmerkede tjenester. Det var dette som gav Baden-Powell ideen til i 1908 å starte speiderbevegelsen. Fra en liten begynnelse vokste denne raskt til en verdensorganisasjon med Baden-Powell som øverste chef. Man regner nu at der finnes omkring 2 millioner speidere.

På grunn av sine fortjenester fikk Baden-Powell i 1922 sir-titelen og i 1929 blev han baron. I samme år blev han æresborger av London. Han har utgitt 21 bøker, blant annet om sine egne opplevelser. De fleste av hans publikasjoner omhandler imidlertid speidersaken.

I august 1938 besøkte Lord Baden-Powell, som det vil erindres, Oslo sammen med et større antall engelske speidere.

Ny chef for speiderbevegelsen.

(NTB). Den 53 år gamle Lord Sommer er utsett som ny chef for speiderbevegelsen efter den nylig avdøde Lord Baden-Powell. Lord Sommer får ikke tittel av speiderchef da det egentlige valg av verdenchef sikkert først vil finne sted etter krigen.

Patruljen

Definisjon av ordet patrulje: *En patrulje er en formasjon (eller gruppe) av mennesker som (samlet) har som formål å utføre oppgaver, inkludert å overvåke et forutbestemt geografisk område.*

Patruljen er den viktigste enheten innenfor speidingen, gjennom alle tider. Lord Baden-Powell skriver om patruljen og dens ulike navn og nevner at alle dyre- og fuglenavn kan brukes, unntatt apen!

«Patruljesystemet er ikke et system å drive speiding etter, det er det eneste systemet».

Slik skrev Baden-Powell i sin rapport etter Brownsea Island i 1907. "Vi delte guttene inn i patruljer med fem i hver, og med en av de eldste som patruljefører. Denne organiseringen var nøkkelen til vår suksess. Hver patrulje ble gitt det hele ansvar for patruljens oppførsel til enhver tid, i leiren og i terrenget. Patruljen var enheten i arbeid og lek, og hver patrulje hadde sitt leirområde."

Baden-Powell fant ut at gjennom patruljen kunne man realisere speidingens mål, gi mulighet til selvstendig arbeid, læring og sosial trening. Patruljen skal bare bestå av speidere – altså ingen voksne ledere. Når dette er satt i system mente han at speiderne lærer bedre. De skal gjøre tingene selv – lære ved egenaktivitet.

Patruljen som arbeidsmetode

Fra Norges speiderforbund:

- Som speiderleder skal du tilrettelegge for:
- at speideren føler trygghet i patruljen og opplever seg selv som en viktig del av den
- at speideren lærer å respektere og gjøre bruk av de enkelte patruljemedlemmenes ulikheter, samt at den enkelte kan ha skiftende roller og funksjoner i patruljen i forskjellige situasjoner
- at patruljeaktivitetene i seg selv oppleves som en del av en helhet, og at speideren kan se mening med og sammenheng i speiderarbeidet
- at det er gjensidig påvirkning mellom barn og voksne

Patruljesystemet betyr fellesskap og samhørighet i små grupper over tid. I patruljen lærer du både å samarbeide i en gruppe samtidig som du utvikler deg som selvstendig individ. Speideren skal føle trygghet i å oppleve seg selv som en nødvendig del av patruljen. Speideren lærer av å bli ledet av, og selv lede, jevnaldrende speidervenner.

Fra K/M sitt kretsting – totalt 82 delegater tilstede

Kretsting Vesterlen med 132 delegater, nesten halvparten under 25 år

Metodistspeiderne er 100 år i 2024

Egentlig har de drevet en form for speiderarbeid fra den første troppen ble stiftet i 1910. En startet opp med VÆPNER-grupper som skulle ha speiderideen som hovedbeskjeftigelse. Guttene skulle utvikle seg både fysisk og åndelig.

Epworth-ligaen speiderkorps ble stiftet 16. august 1924. Navnet ble skiftet ut i 1945 til Metodistkirkens speiderkorps for gutter. Metodistspeiderne har vært en del av Norsk speidergutt forbund helt fra de startet.

Epworth-ligaen pikespeiderkorps ble stiftet i 1926 og var et korps i KFUK. De skiftet også navn i 1945 til Metodistkirkens speiderkorps for jenter.

Begge avdelinger ble et felleskorps 30. april 1978. Jentene brøt med KFUK og slo seg sammen med guttene til et korps i Norges speiderforbund. MS hadde ved sammenslåingen i 1978 2800 medlemmer.

Vesterlen krets har i dag 1 gruppe som er tilsluttet MS, nemlig Sandnes MS for jenter og gutter.

Tidligere har følgende MS-grupper i Vesterlen hatt tilknytning til MS:

Stavanger MS (tidligere 12. Stavanger og Stavanger 9. KFUK)

Egersund 1 MS (KFUK)

Hundvåg MS (fellesgruppe g/j)

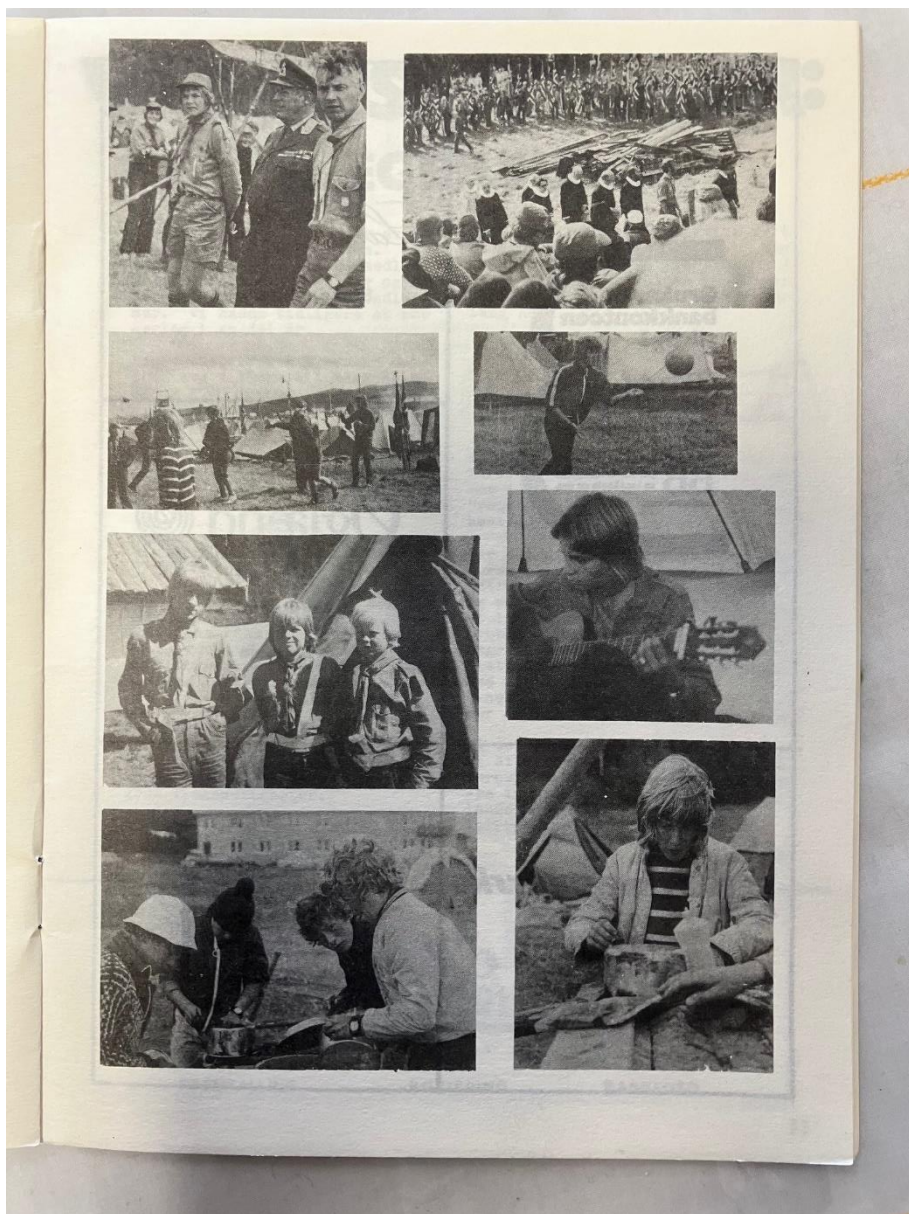

Nils Bolt - Leder fra 1924-34 og 1946-51

Torunn Reinertsen var speidersjef 1986-88. Hun var fra 2. Flekkefjord MS

Metodistspeiderne har eget merke

Diverse bilder fra MS leirer og samlinger. Noen du kjenner her?

Hva gjorde speiderne på de første kretsleirene?

Den første kretsleiren var i Årdal i Ryfylke i 1921. 12 tropper deltok. På denne leiren ble det holdt en masse konkurranser av sportslig og rent speidermessig art. På den andre kretsleiren ved Flekkefjord, var det mye gymnastikk (ledet av lærer Kloster, Stavanger). Ved leirbålene hadde Rasmus Andersen, Haugesund, veldige indianeranfall på kretssjefen, som til og med ble bundet til marterpelen. 3.leir i Førde i Sunnhordaland utmerket seg ved sin renslighet. Det ble lagt storvekt på leirrutine og guttene gjorde nesten ikke noe annet enn å gå og pynte på sine leirområder. Under Nedstrandsleiren var det solformørkelse. De første dagene var det øsende regn og forferdelig sølete, mens siste halvdel var det mest strålende solskinnsvær. Under denne leiren ble skuespillet «Kampen om kongesønnen» oppført av samtlige deltagere på leiren. Det er det flotteste skuespill som er blitt oppført i noen norsk leir, sier de som selv var med. Bjerkreims og Vikedalsleirene var koseleirer, hvor guttene ikke ble plaget av mange konkurranser. På flere av leirene var det stort musikk korps.

Første kvartalsrapport 2024

Vi startet 11. januar med å lage en plan for 1. halvår. Det tok et par uker denne gangen for været var så dårlig at flere ikke kunne komme på møte. Men 25. januar var den i boks.

På planen for 1. halvår står bl.a. møte den 24. april med tema speider-filateli v/ Hallvard Slettebø.

Videre skal vi i gang med å planlegge museets program på Rogaland sin kretsleir i Bjerkreim i august.

8. februar fikk vi besøk av Katrine Bergsaker fra kretskontoret til Vesterlen. Vi har vært representert på kretsting Rogaland. Der har vi fått informert om museet og hva vi tenker om aktiviteter på leiren.

Det har vært få omvisninger dette kvartalet, bare 2 grupper har vært her.

4. mars hadde Engang-alltid (gamle K.F.U.K.-speidere) møte her med en liten omvisning.

Dette kvartalet er omleggingen av den digitale delen av museet klar, og vi kan så smått begynne med registrering på data igjen.

Til sammen er det lagt ned ca. 320 dugnadstimer dette kvartalet.

Vi har vært i snitt 9 stykker som har møtt til dugnad på torsdager og sørget for en grei fremdrift av arbeidet dette kvartalet.

Mars 2024 Åse Wathne

Fra en skitur til Sætra ved Moi 1985/86 Hinna og 2. Stavanger.

Hvor mange kjenner du?

STØTTE TIL MUSEETS ARBEID:

Andelsbrev kan kjøpes ved å betale inn ønsket beløp på konto 3201.30.18625. Merk innbetalingen med navn og adresse, da får dere andelsbevis på beløpet i posten. Andelsbevis kan også kjøpes på museet ved besøk der.

Vi selger andelsbevis pålydende

Kr. 50,- kr. 100,- kr. 500,- kr. 1000,- og fritt beløp

MUSEUMSBESØK:

Musèet er åpent torsdager fra kl. 1000 til kl. 1430. **Velkommen!**

Ønskes besøk til annen tid kan det avtales pr telefon.

Inngangsbillett: Barn kr. 10,- Voksne: kr. 20,-

KONTAKTER TIL MUSEET:

Fellesmail til museet (for bestilling av besøk)

museet@vesterlen.no

Åse Wathne mobil: 958 63 482

John Ottar Lie Motland mobil: 915 99 747

Lovise Mæland mobil: 415 10 707

NSF kretskontor mobil: 950 31 101

post@vesterlen.no

K/M kretskontor mobil: 940 09 491

post@rogalandspeider.no

Kretsenes websider www.vesterlen.no

www.rogalandspeider.no

